

Sieluni Silmin

Valo, jonka sain

Senja Savin

Tarinoita Taivaskodista

Merja-Helena Täliti

Valokuvat: Merja-Helena Tähten arkistosta
Kansi: Merja-Helena Tähti
Kannen maalaus ja kirjan maalaukset: Senja Savin
Kirjan taitto: Heidi Kassara

© 2021 Tähti, Merja-Helena
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-80-6045-1

Jumalalla ei ole puhelinta,
mutta silti puhun hänelle.

Hänellä ei ole facebookkia,
mutta silti hän on ystäväni.

Hänellä ei ole twitteriäkään,
mutta seuraan häntä silti.

SIELUNI SILMIN

Valo, jonka sain

TARINOITA TAIVASKODISTA

Sisälllys

Saatesanat.....	9
Esipuhe.....	12
1 Kirja – kokemukset ja ihmetykset kirjaksi saakka	17
2 Uskonto ja minä.....	20
3 Alkukertomus, miksi ja miten tähän on tultu	23
4 Ensimmäinen todellinen kosketus henkimaailmaan	44
5 Lopullinen käänös henkisyiden polulle - ystäväni Johanna	53
6 Uusia tuulia.....	69
Enkeleitä hiuksissani - Lorna Byrnen tapaaminen Levillä.....	69
Suuremmille kierroksille - Ystäväni tuonilmaisissa	73
Nimmari kirjaan ja elämäni ensimmäinen live-meedioilta	76
Parantajaystäväni eli mentorini ja hänen yläkerran tohtorinsa	79
Kurssit ja harjoitukset - henkinen matka ylös ja eteenpäin	81
7 Vierailut Taivaskotiin ja Valosaliin	86
Energiahoito ja sisko -kysymys.....	89
Joonaksen ensitapaaminen	93
Energiahoito2 ja Minä - minä -kokemus	97
Suihkulähteellä ja pumpulihoodossa	99
8 Enkeleitä ja edesmenneitä.....	102
Arkkienkeli Gabrielin elämänpkirja - meditaatio ja vierailu Mount Shastalla	102

Mentorini ja yläkerran tohtoreiden palautteita matkoistani	106
Valosali - muiden oppaiden pikainen tapaaminen.....	107
Aamuhuherätykset - KOP KOP KOP KOP.....	111
Suojelusenkelini ja oppaiden uusi tapaaminen	113
Kukkaniitty ja pieniä kysymyksiä.....	117
Enkelikuoro ja energioiden tunnistamista	121
Uuden, vieraan energian kohtaaminen.....	125
Rakkauskylpylä.....	127
Valosali - Kallipää ja merenneidot	129
9 Henkinen matka jatkuu	134
ELÄMÄN ILO -MESSUT - Arkkienkeli Metatron	134
Metatronin ensimmäinen oma tapaaminen	136
Maija Poppanen ja siskosten arvuuttelua.....	140
Lasten iloa ja käynti Akaasia-kirjastossa	146
Meediatilaisuus - Perhostelua ja ystäväni Johanna.....	152
Mediaalinen jatkokurssi.....	155
Äitienpäivä ja äidin vierailu	161
Sydänkupla ja miesasioita ystävien kesken	164
Kultainen puu ja Jeesus.....	170
Uusia ohjeita ja opassopimus	175
Valosali - heppoja ja muita kävijöitä	182
Kultapuu ja tandem -pyörällä ajeluja	186
Franciscus, minijuna ja muut	189
Keskusteluja kirjasta Sotkamon mökillä.....	196
Franciscus ja linnanheidonsalaisuus, karman opetuksia	204
Uutta opittavaa – viestien välitystä, enkelioppia ja kristallipuu ...	212

Irti päästäminen – lopullinen napanuoran katkaisu.....	222
50-lukua ja tandemia	230
Tanssiaiset ja uusi tuttavuus - opettaja Chamberlain	236
Jutusteluja Taivaskodissa	244
Kultahohdehoitoa ja soikean pöydän ritarit.....	249
Taivaallinen valohoito ja sateenkaaren värit.....	257
10 Oman henkisen kasvun löytäminen	262
Kansainvälinen henkisen kasvun seminaari	262
Nimipohdintoja ja palautetta seminaarista	278
Nimiasioita, elämäntehtävän pohdintaa ja sydämen luottamusta.....	287
Oivalluksia, hoitoa ja höpsötyksiä.....	293
Mietteitä mentorin matkasta Taivaskotiin	299
Tanssia, hoitajia ja Jumalan valoja	302
Sielunkuva.....	309
Valosali - Oman elämäni kuningatar	317
Isänpäivä ja Mikaelin uusi valohehku	322
Kosminen timantti – valokristalli	330
Reiki1 kurssi - Valonsilta.....	337
Reikihoito itselleni pidemmän kaavan kautta	339
Huvittelemassa	344
Uusi energia ja uuden oppijakson alku	352
Merja-Helenan kokemusten VINKKILAARI	364
Selityksiä käyttämistäni nimikkeistä ja nimistä.....	373
Suosituksia ja yhteystietoja	399

Saatesanat

IHANAA! MAHTAVAA! MITÄ IHMETTÄ? KIITOS! KIITOS!

Tämä kädessäsi oleva kirja on niitä, jotka voisi helposti luokitella mielikuvituksen luomaksi tai saduksi. Kirja on täynnä mitä erilaisimpia huudahduksia ja monenlaista tunneilmaisua, mikä kertoo, että se on myös kirjoittajalle todella ihmeellistä, outoa ja uskomatonta. Ehkä tämä on yksi syy, miksi uskon, että tämä kaikki on totta ja tapahtunut, niin kuin tässä kerrotaan.

Tapasin Merja-Helenan vain muutama vuosi sitten, kun hän ilmestyi ovelleeni hakemaan kirjoittamaani kirjaa, jota hänelle oli suositeltu. Siinä hän seiso i eteisessäni, kertoi elämästään ja kokemuksistaan. Olemme tavanneet sen jälkeen vain muutaman kerran, mutta sitäkin useammin olemme puhuneet puhelimesta. Olen saanut seurata hänen uskomatonta henkistä kasvuaan tänä aikana. Olen kuullut monet kirjassa tapahtuneet ”Taivaskotimatkat” ja kokemukset kursseista, mutta silti kirjaa lukiessani olen vasta tajunnut, millaisen uskomattoman prosessin hän on läpikäynyt.

Olen kirjaa lukiessani joutunut pohtimaan, kuten varmaan jokainen kirjan lukija, että mikä tekee kirjasta uskottavan ja sellaisen, että se kaikki on oikeasti tapahtunut. Ymmärsin hyvin pian kirjan alkua lukiessani, että kyseessä on tapahtumat ns. henkisillä tasoilla, jotka Merja-Helena on oikeasti ”nähtyt” sielunsa silmin. Ehkä tätä kuvaa parhaiten Merja-Helenan oma kuvaus asiasta:

”Vaikka vain sieluni matkustaa Taivaskotiin ja olen siellä vieraillessani energiaa, ovat kokemukseni kuitenkin edelleen kiinnitettynä maankotikehooni ja siksi koen ne, kuin olisin siellä myös koko kehollani. Näiden tuntemusteni, kokemusten ja asioiden ymmärtäminen sekä

selittäminen niin itselleni, kuin teille muille, on helpompaa oikeilla ihmiskehokehokäsitteillä.”

Kirjaa lukiessani ja arvioidessani huomioni kiinnittyy erityisesti siihen, miten loogisesti ja johdonmukaisesti hän on kuvannut kaikkia tapahtumia. Siinä kuvataan henkinen kehitysprosessi niin hienolla tavalla, että välillä haukon henkeä. Kaikki tämä henkinen avautuminen on tapahtunut hyvin lyhyessä ajassa. Minulle se kertoo, että tässä on ihminen, joka on jo aiemmissa elämässään edennyt pitkälle ja on, niin kuin hän itse sanoo ”tyttö tähdistä”. Hänen tehtävänsä on näiden Taivaskoti-kokemuksista kertovan kirjansa avulla tuoda tietoa ja valoa niitä kaipaaville ja olla vertaistukena monille.

Olen itse ollut kiinnostunut henkisistä asioista kohta 50 vuotta sekä nähnyt ja kokenut monenlaista, joten uskon olevani aika hyvä asiantuntija arvioidessani tällaisia kokemuksia, joista tässä kirjassa kerrotaan. Olen myös mielestäni jalat tukevasti maassa oleva, akateemisen koulutuksen saanut ja pitkän työuran ”tavallisissa töissä” tehnyt nainen. Silti kirja tekee vaikutuksen paitsi loogisuudellaan, niin myös positiivisella tunnelmallaan ja voisiko sanoa, jopa naiivisuudellaan. Minulle se kertoo ja vahvistaa, että ollaan oikeasti Taivaskodissa. Olen ymmärtänyt ja saanut itsekin kokea, että siellä on juuri tuollaista, mitä kirjassa kerrotaan.

Kirja onkin tarkoitettu ensisijaisesti vertaistueksi kaikille niille, jotka ovat kokeneet jotain samankaltaista tai uskovat tällaisen olevan oikeasti mahdollista. Varmasti löytyy ihmisiä, joiden on tätä vaikea tai mahdotonta uskoa. Silti heidänkin on hyvä lukea kirja avoimin mielin, sillä jo kirjan mahtavat ja positiiviset energiat tulevat antamaan jotain.

Kaikki kirjassa tapahtuvat asiat ja ihmeelliset kokemukset liittyvät tiiviisti kirjoittajan maakotielämään ja henkiseen kasvuun. Olen oppinut tuntemaan Merja-Helenan tiiviisti jalat maassa olevana

naisena, työssä käyvänä äitinä ja niin kuin hän itsekin kuvaa, kaikista huolehtivana emona, joka ei taatusti ala keksimään mitään tällaista, mistä hän nyt kertoo.

Lisäksi Merja-Helena sai ihanan ja osaavan mentorin, joka omien yläkerran tohtoreidensa kanssa on koko ajan vahvistanut, että kaikki se, mitä Merja-Helena on kokenut, on oikeasti totta. Ymmärrän hyvin, että hänen on ollut vaikea uskoa itsekään kaikkea todeksi ja oikeaksi. Varsinkin oppaat, arkkienkelit ja Chamberlain ovat aiheuttaneet päänvaivaa. Mutta Merja-Helenan oli uskottava, kun hän itse koki ja mentori vielä vahvisti!

Kun luin kirjaa, se osoittautui kirjaksi, jota on vaikea laskea käsistä. Imin kaikkea tapahtunutta niin, etten paljon muuta viitsinyt tehdä kuin pakolliset: nukkuminen, syöminen, WC ja kaupassa käynti. Ihan varmasti tällä kirjalla on oma lukijakuntansa. Ihan varmasti on monia, jotka ovat kokeneet samaa tai ovat jonkin tällaisen alussa, ja saavat tästä tukea.

On mahtavaa, että Merja-Helena on lopulta kirjoittanut kokemuksistaan tällaisen kirjan, jonka julkaiseminen ei varmasti ole ihan yksinkertaista, koska niinkin kehittyneessä maassa kuin Suomessa pitää olla varovainen siinä, millaisen kuvan antaa ulospäin. Näistä asioista ei voi kertoa työelämässä, harrastuksissa, omaisille, ei edes perheelle tai kaikille ystäville. Yksi henkisen polun koetinkivistä onkin se, että uskaltaa vihdoinkin olla avoimesti se, mikä oikeasti on. Merja-Helena! Hienoa! Mahtavaa! Nyt se on tehty!

Kirjan lopussa annetaan ymmärtää, että jatkoa on tulossa, ja silloin ääneen pääsee ”tyttö tähdistä”. Sitä odotellessa!

Tampereella, 1.9.2021

Heidi Kassara

Esipuhe

Tämä kirja kertoo henkisestä polustani, kokemuksistani henkimaailmassa ja erityisesti matkoistani Taivaskodissa omin sanoin, muistiinpanoin sekä ystäväni maalauksin. Puhun tässä kirjassani sieluni kodista - miten minä näen ja koen sen.

Henkimaailma on fyysisen maailman tuolla puolen eli siellä, minne kuoltuamme menemme, missä henget asuvat ja mitä ei fyysisin silmin voi nähdä ts. Taivaskoti. Henkimaailma on yleisin ja ehkä helpoinkin nimitys niin arkielämässä kuin meedioiden keskuudessa tästä yliluonnollisen luonnollisesta asiasta.

Taivaskoti on henkimaailmassa oleva toinen kotini, sieluni koti. Siellä Jumala odottaa koko suuren taivasperheen kanssa sieluani palaavaksi taas tältä maalliselta oppimatkalta kotiin, kun saan suoritettua tämän nykyisen elämäntehtäväni loppuun.

Tuonilmainen on ihanan kevyt ilmaisu kuin höyhen tai kepeä enkelin siiven pyyhkäisy henkimaailmasta, jonka Anna-Maija Usma tuo omassa kirjassaan ”Ystäväni tuonilmaisissa” hurmaavasti esille.

Jumalan kämmenellä on ihana ilmaus turvasta ja sielun rauhasta, jonka saamme palatessamme takaisin valoon ja valaistuessamme. Me kaikki olemme Jumalan kämmenellä, aivan jokainen. Taivaskotiin, lähelle Jumalaa, enkeleitä ja edesmenneitämme voi päästä jokainen, joka haluaa. Meillä jokaisella on Jumalan antama alkukipinä - valo, jota seuraamalla sinne voi päästä. Minäkin olin vuosikymmeniä hukassa, harhailin ja ihmettelin. Etsin, mutten tiennyt, mitä etsin. Monien kompurointien ja johdatusten kautta löysin oman valoni jälleen. Olen taas turvallisesti Jumalan kämmenellä, hänen valossaan ja myös omassa valossani, omassa keskiössäni. Tämä kaikki ei tapahdu vain sormia napsauttamalla. Ei

todellakaan, vaan sen eteen on tehtävä töitä, ja tässä kerron teille oman tarinani valon polkuni löytämisestä.

Olen saanut riemullisen suuren kunnian tehdä Taivaskotiin vierailuja aika ajoin, noin kerran viikossa tai kahdessa, tässä nykyisessä elämässäni oppimin taidoin ja harjoituksin. Ehkä taustalla on jo jotain aikaisemminkin opittua, koska olen yllättänyt niin itseni kuin mentorinikin nopealla oppimisella ja keveillä energioillani.

Kaikki siellä näkemäni, tuntemani ja kokemani tapahtumat ovat kuitenkin edelleen kiinnitettyinä maakotikehooni ja siksi koen ja näen ne, kuin olisin siellä myös ihan koko kehollani. Näiden tuntemusteni, kokemusteni ja asioiden ymmärtäminen sekä selittäminen niin itselleni, kuin teille muille, on helpompaa oikeilla ihmiskehokäsitteillä.

Taivaskotimatkanani ovat sieluni matkoja Taivaskotiin ja olomuotoni on siellä vieraillessani korkeampaa ”valoenergiaa”. Päästäkseni sille tasolle, jolla sieluni voi matkata turvallisesti ylös Taivaskotiin on minun tehtävä johdonmukaisesti aina juuri minulle hyväksi kokemiani energian kohotuksia ja vahvistuksia. Niistä meditaatiot ovat minulle parhaita.

Jokaiseen vierailuun liittyy erilaisia esivalmisteluja ja teen ne aina ennen matkaan lähtöäni osoittaakseni kunnioitusta Taivaskotia ja sen asukkaita kohtaan ja varmistuakseni, että olen myös puhdas enkä vie sinne mukani mitään ei toivottavaa. Tätä alkuvalmistelua kutsun meditoinniksi, hiljentymiseksi, keskittymiseksi valoon ja energioiden kohottamiseksi tasolle, jolla voin turvallisesti ”matkata” Taivaskotiin. Esivalmisteluihini kuuluu myös mielikuvavalotimanttisädesuihkussa käynti, joka puhdistaa minut maakodin matalimmista energioista ja muusta mahdollisesta Taivaskotiin kuulumattomista asioista. Se tapahtuu mielikuvaharjoitteena, samoin kuin maadoittuminen äiti maan keskuskristalliin.

Näitä erilaisia energian nostatus-, vahvistus- ja ylläpitotaitoja olen opiskellut nyt tähän mennessä neljällä eri kurssilla. Mediaalisilla kursseilla sekä reikikurssilla, joista kerron lähemmin myöhemmin tarinoissa. Näyttäisikin sille, että opit ovat menneet perille, kun suurin osa vierailustani ovat hyvinkin onnistuneita. Kiitos niistä kaikille ko. opettajille. Uusia kursseja on tulossa ja kalenterissani niitä on useampia kirjattuna odottamassa. Niiden lisäksi käyn myös muissa henkisiin asioihin liittyvissä tapahtumissa ja illoissa.

Meditointi on hiljentymistä ja keskittymistä omaan minään. Se on suurin ja kirkkain avain kaikkeen henkiseen.

Jokaisella on hyvä olla meditoinnin perustiedot. Meillä on oma energiamme, oma valomme ja oma voimamme, joita me voimme vahvistaa meditoimalla, hiljentymällä ja keskittämällä energiamme ja valomme sisäiseen minäämme. Se tyhjentää ja puhdistaa mieltä maailman hälystä ja siten yhdistää meidät askel askeleelta syvemmälle tai niin, kuin minä itse sen koen, ylemmäs kohti Taivaskotia. Myöhemmin kertomuksissani kerron, kuinka minua opetettiin Taivaskodin oppaiden ja opettajieni toimesta useampaankin kertaan hiljentymään.

Minulle sattuu ja tapahtuu muutenkin paljon ihan arjessa ja töissäkin. Kun ihminen pääsee tiettyyn vaiheeseen henkisissä harjoitteluissa ja etenee omalla valon polullaan, niin energiat kevenevät ja harjoitteista sekä viestien vastaanottamisista ja niiden ymmärtämisestä, tulee helpompaa ja nopeampaa. Välillä viestejä tulee rytinällä ja odottamatta. Välillä joitakin vastauksia saa odottaa viikkojakin. Kaikki tapahtuu siinä järjestyksessä, kuin se on parasta itse kullekin. Ei välttämättä siinä järjestyksessä, kuin juuri sinä haluaisit. Minulla on kokemusta tästäkin. Se on sekä ärsyttävää, että erittäin opettavaista. Yleensä odotus, välillä jopa tuskainen sellainen, palkitaan. Sellaistahan se on tämä elämäkin. On ylämäkiä ja alamäkiä, välillä on tasaisempaa ja välillä odotellaan vastauksia tai ratkaisuja erilaisiin elämän tuomiin haasteisiin.

lhme on suurin, kun koet sen itse

Sen ymmärtäminen, että kaikki tämä taivallus kaikkine suruineen ja koettelemuksineen, sairauksineen ja menetyksineen, iloineen ja riemuineen ei päätykään, vaan se vain muuttaa muotoaan ja jatkuu, on auttanut ja helpottanut asioiden ymmärtämistä ja käsittelyä. **SIELU EI KUOLE KOSKAAN.** Vain meidän maallinen tomumajamme kuolee ja sielumme jatkaa matkaa takaisin Taivaskotiin. Sinne päästyämme odottelemme siellä muita tänne jääviä rakkaitamme. Tapaamme siellä jo Taivaskotiin meitä aikaisemmin menneitä rakkaita sekä uusiakin sieluja, joita meidän on tarkoitettu tapaavan. Sielumme oppisopimuksen mukaan jatkamme siitä eteenpäin, kun sen aika on.

Olen oppinut myös, että olemme ennalta suunnitelleet tämän ja jokaisen muunkin elämämme kaikki kuviot oppiaksemme taas jonkun tai jopa monia ”oppiläksyjä”. Kunkin elämäni aikana olen oppinut paremmin käsittämään ja käsittelemään montaa elämässä eteen tulevaa asiaa ja etenkin rakkaiden poismenoja ja kärsimyksiä. Kaikilla näillä on tarkoituksensa, vaikkakaan en edelleenkaan ymmärrä saatikka herkkänä empaatikkona hyväksyä kaikkea, varsinkaan kuolemaan liittyvää kärsimystä. En ymmärrä ja hyväksy sitä, että kipu ja kärsimys pitää kokea sellaisissa muodoissa, kuin sitä olen niin monta kertaa syöpien johtaessa kuolemaan nähnyt. Siinä minulla on vielä työsarkaa tehtävänä. Suuri oppiläksy.

Äksyilen, itken ja huudankin välillä Taivaskotiin oppiläksyistäni. Olen kysellyt, että mikä idea siinä oikein on. Eikö sitä nyt vähän vähemmälläkin tuskalla voisi ihan oikeasti täältä päästä lähtemään? Mikä on tuollaisen kärsimyksen taivaallinen selitys? Empatia on hyve, mutta se on myös valtava rasite silloin, kun hoidat ruumiskehon kuolemaan johtavan syövän kanssa kamppailevaa rakkaintasi. Minä elin isäni, mummoni, äitini ja parhaan ystäväni rinnalla myös kehollisesti mukana huonosti

voiden ja kipuja itsekin tuntien. Puhumattakaan henkisestä tuskasta. Lisäksi olen seurannut lasten ja nuorten syöpäkamppailuja, joita en vain voi käsittää. Oppimista siis riittää minullekin vielä paljon. Oppiminen ja kipuilu ei lopu koskaan. Se vain muuttaa muotoaan elämän polun edetessä.

Eivät äksyily, itkupotkuraivarit, pettymykset ja välillä jopa kaiken kyseenalaistaminenkaan tähän pääty. Oppiläksyjä ja kasvukipuja on edelleen ja uutta tulee koko ajan eteen. Mihinkäpä sitä turhautuneisuuttaan välillä purkaa näissä asioissa, kuin lähimmilleen ja tässä tapauksessa tuonne Taivaskotiin. Toki olen saanut uusia henkisiä ystäviäkin tällä matkallani. Mikään ei ole ihanampaa kuin välillä saada heiltä vertaistukea ja kannustusta täällä maan päälläkin.

Esimerkiksi oman poikani Joonaksen kuolema jo ennen syntymäänsä kohtuuni oli siis ennalta kirjoitettu. Kukaan ei olisi voinut silloin tuskaani lohduttaa, mutta nyt jo vuosia myöhemmin saamani tieto ja oppi Taivaskodista lohduttaa ja auttaa näkemään asioita toisenlaisesta perspektiivistä. Sain myös taannoin yhden ihanan meedioystäväni kautta asian kauniisti muotoiltuna: ”Olet antanut kaikkein kauneimman lahjan juuri tälle sielulle antamalla Joonakselle hänen sielunsa suunnitelman mukaisen (lyhyenkin) elämän ja sen sisältämän kokemuksen ja oppiläksyn”. Miten kauniisti tuo kärsimys olikaan muotoiltu. Nyt ymmärrän sen, mutta silloin en todellakaan olisi pystynyt ottamaan tuollaista tietoa vastaan millään tasolla. Tämä kokemus on ollut oppimista meille molemmille sieluille, niin äidille kuin liian lyhyen hetken elämässäni olleelle lapselleni. Toki helpotusta, iloa ja suunnatonta riemua tuo nyt se, että olen saanut tavata poikani monta kertaa Taivaskodissa.

Olen saanut oppia myös sen, että jokaisella sielulla on opittavanaan erilaisia elämiä, erilaisia kokemuksia ja oppiläksyjä. Myös näitä lapsikuolemia. Minäkin olen ehkä jo elänyt sellaisen

Sieluni silmin – Valo, jonka sain - Tarinoita Taivaskodista, kertoo henkisestä kehityksestäni sekä uskomattomia ja kiehtovia tarinoita matkoistani Taivaskotiin. Kirjan tarinoissa on monenlaisia opetuksia sekä kertomuksia siellä tapaamistani edesmenneistä omaisistani ja ystävistäni, henkimaailman opettajistani, oppaistani, enkeleistä ja muista henkimaailman asukkaista.

Meille kaikille tuo valon ja Jumalan näkymätön maailma on olemassa. Kerron kirjassa omasta etsinnästäni sekä valtavasta ilosta ja riemusta löytäessäni askel askeleelta oman tieni tuohon ihmeelliseen maailmaan. Välillä etsintä on helppoa, mutta välillä se on myös melkoista harhailua, ihmettelyä ja jopa kipuiluakin.

Kirjan tarkoituksena on tuoda iloa, valoa ja rakkautta valon tien kulkijoille. Antaa tukea oman valon ja henkisen tien etsijöille. Kannustaa ja auttaa eteenpäin sellaisia, jotka ovat jo tällä henkisellä valon tiellä ja etenkin heitä, jotka ovat vielä oman tie nsä alussa. Luoda uskoa, että kaikki on mahdollista ja ihmeitä tapahtuu. Sinullekin.

Taivaskodin oppaani, opettajani ja edesmenneeni kannustivat, ohjasivat ja opastivat minua kirjoittamaan tämän

Uskoa valavan ja toivoa tuottavan,
Tarinoiden muodossa tietä näyttävän,
Iloa ja valoa antavan,
Eteenpäin valon tiellä kannustavan
kirjan
Rakkaudella, ilolla ja valolla

Merja-Helena Tähti

